

meget sandt, men det forekommer mig, at disse Udtalelser slet ikke have deres Plads her, da de ikke berøre Stridsspørgsmaalet. Stridsspørgsmaalet er jo nemlig alene dette: Ere vi istand til at give en Lov, som virkelig kan beskytte Kunstnerne, og som Domstolene kunne bruge? Nu synes det mig vigtigst, at de Grunde maae være overvejelende, der ere anførte for, at man ikke er istand til at give en Lov, som er brugelig for Domstolene, at man ikke er istand til i væsentlige Henseender at beskytte Kunstnerne mod dem, der ville gjøre Indgreb i deres Eiendomsret. Man siger, at det er kun mindre hæderlige Folk, der saaledes ville benytte en Kunstners Arbejder, men det er altsaa saadanne Folk, man har at gjøre med her; det er dem, man skal forhindre i Misbrug; det er dem, man skal sørge for at faae straffede ved Domstolene. Naar man nu ikke kan give en Lov af et saa omfattende Indhold, at den er tilstrækkelig til fuldstændigt at beskytte Kunstneren, saa er det aabenbart, at Misbrug dog ville skee, thi de Folk, der ville gaae uhæderligt frem, ville kun lide ad vore Bestræbelser. Kan man ikke give en Lov, som Domstolene klart og tydeligt kunne anvende, saa skal man lade være at give en Lovbestemmelse om dette Forhold, thi man bringer ellers kun Domstolene i Forlegenhed med at ramme dem, som man vil have rammede. Jeg skal derfor raade til at stemme imod de 6 Herrers Endringsforslag og at stemme for, at § 1 i Lovforslaget, som det foreligger fra Landstinget, udgaaer.

Bille: Under den Forhandling, som har fundet Sted, have de større Punkter i Lovforslaget saa aldeles højselsat den ærede Forsamlings Opmærksomhed, at der ikke er blevet skjænket et Mindretals Forslag, som af to Medlemmer af Udvalget er blevet stillet til den nye § 2, nogen Dmtale. Dette Endringsforslag gaaer, som det ærede Thing vil see, ud paa, at der ogsaa skulde hdes nogen Beskyttelse for Den, som har frembragt en original Fotografi eller en fotografisk Gjengivelse af et Kunstværk, til hvis Mangfoldiggjørelse Ingen har Eneret, dog at denne Beskyttelse ikke skulde gjælde for saa lang Tid, som for virkelige

Kunstværker, men kun for et Tidsrum af 10 Aar og paa den Betingelse, at den paagjældende Frembringer havde foretaget bestemte Skridt for at sikke sig denne Ret. Udvalgets Mindretal har tilladt sig i Betænkningen at motivere de Betragtninger, der ligge til Grund for dette Endringsforslag, og derpaa har Udvalgets Fleertal afgivet et kort Svar, som væsentlig gaaer ud paa, at det ikke kan skjønnes, at den fotografiske Frembringelse indeholder det kunstneriske Element, som skulde være Hovedmotivet til at indrømme Beskyttelsen. Jeg maa dog i denne Henseende gjøre opmærksom paa, at ved at fastholde denne Anskuelse, gjør man egentlig den fotografiske Kunstfærdighed huusvild. I Eftertryksloven vil man ikke have den med; thi den hører ikke til Literaturen, ikke til Videnskaben, ikke til noget af de der omhandlede Forhold, og i Loven om Eftergjørelse af Kunstarbejder vil man heller ikke have den med, idet man siger: det er ikke nogen Kunst, ikke nogen fri kunstnerisk Virksomhed. Paa den Maade kommer den stakkels Fotografi til i Grunden at sidde imellem to Stole; den falder paa Gulvet, medens dens Søster tilhøre og dens Søster tilvenstre nyde af den Beskyttelse, de gjøre Krav paa. Det troer jeg ikke er ganske billigt. Om end Fotographien ikke i og for sig gjør Krav paa en kunstnerisk Virksomhed, træder dog ogsaa den i det Skjønnes Tjeneste, den søger at tilfredsstille Skjønhedens Forbringere, Skjønhedstrangen hos Folk, og derfor finder jeg det i sin Orden, at vi optage den paa dette Sted, saa meget mere, som vi jo ikke nu have Eftertryksloven for og altsaa ikke kunne indsette den der. Jeg haaber, at disse Argumenter ville være saa vægtige ligeoverfor det ærede Thing, at vi kunne regne paa, at et Fleertal vil slutte sig til disse Anskuelser. Jeg haaber dette saa meget mere, naar de ærede Medlemmer lægge Mærke til, at Forslaget er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts anden Valgkreds (Tscherning) og mig. Det er ikke saa hyppigt, at det indtræffer, at vi ere enige om Noget, og naar saadant Tilfælde er indtruffet, synes jeg, at der er al Opfordring for Forsamlingen til at paasjønne en saa smuk Enighed ved at stemme for Forslaget og indsette det i Loven.